

Societat | Actualitzat el 02/10/2021 a les 13:35

Haurem de treballar fins als 75 anys?

L'economista Emili Ferrer, el sindicalista Ricard Bellera i la dirigent patronal Virgínia Guinda analitzen el futur de les pensions després de la polseguera aixecada pel ministre Escrivá

Les declaracions del ministre Escrivá han desfermat una nova controvèrsia sobre les pensions i l'edat de jubilació. | Bernat Cedó

Unes declaracions del ministre d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, José Luis Escrivá (https://www.ara.cat/economia/espanya-cal-canvi-cultural-perque-treballem-mes-55-75-anys_128_4128832.html), al diari Ara en què demanava un **"canvi cultural"** perquè **"es treballi més entre els 55 i els 70 o els 75 anys"** van desfermar una **polèmica intensa**. Escrivá deia que "a Europa hi ha una tendència clara a que entre 55 i 75 anys es treballi cada vegada més", i es va referir a la necessitat de "generar dins de les empreses dinàmiques en les quals les persones de certa edat van canviant la seva activitat".

Els sindicats van reaccionar de manera molt crítica i es van tornar a evidenciar les contradiccions al govern espanyol de coalició. La vicepresidenta Yolanda Díaz, de Podem, va fer una crida a la "cautela" i va fer constar que les paraules del ministre no figuraven en el programa de l'executiu. Davant l'enrenou, el ministre va sortir a **matissar** les seves paraules i va insistir en què es van treure de context.

José Luis Escrivá va assegurar en la rectificació o matisació a les seves paraules que l'edat de jubilació és l'adequada i no s'ha de modificar. La darrera reforma de les pensions va establir un **increment progressiu de l'edat de jubilació fins arribar als 67 anys el 2027**. Actualment, l'edat

legal de jubilació és de 65 anys si s'han cotitzat 37 anys i tres mesos o més, i de 66 anys si s'ha cotitzat menys.

Però la polèmica ha generat confusió i moltes preguntes. Haurem de treballar més anys? Què significa l'acord de (<https://www.naciodigital.cat/noticia/223754/com-afectara-reforma-pensions>) **la primera part de la reforma de pensions** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/223754/com-afectara-reforma-pensions>) **que han tancat el govern** espanyol i els agents socials? Ho responen **Emili Ferrer**, d'Economistes davant la Crisi, **Ricard Bellera**, responsable d'Economia i Treball de Comissions Obreres, i **Virgínia Guinda**, vicepresidenta de Foment del Treball.

[h3]Què s'ha acordat fins ara?[/h3]

L'agost passat, **la Moncloa va aconseguir tancar un acord amb els agents socials** sobre la primera part de la reforma de pensions, que liquidava els aspectes més controvertits i impopulars de l'anterior, elaborada pel govern de **Mariano Rajoy**. El més transcendent és la **derogació del criteri de sostenibilitat**, que ajustava les pensions en funció de l'esperança de vida i desvinculant-les de l'IPC.

"A partir d'ara, **les pensions es revaloritzaran cada any en funció de l'increment de l'IPC** de l'any anterior, el que garanteix que els jubilats no perdran capacitat adquisitiva. Aquest acord és d'una gran transcendència, i ho és especialment que la reforma s'hagi assolit d'acord amb els sindicats i les organitzacions patronals", assegura l'economista Emili Ferrer.

En la nova reforma també s'introdueixen **incentius per a la jubilació demorada** (assegurant un increment del 4% de les pensions pels qui no s'acullin a una jubilació anticipada) i es reforça la **solidesa financera de la Seguretat Social**, que rebrà una transferència anual de l'Estat. Ferrer recorda que "en la reforma de Rajoy del 2013, no hi va entesa amb els agents socials i l'executiu va tirar pel dret".

[h3]Què és el que ve ara?[/h3]

Però el projecte de reforma de les pensions tot just comença. A la tardor arriba la segona fase de les negociacions, quan s'entrarà de ple en **la discussió sobre l'anomenat mecanisme d'equitat generacional (MEI)**, sobre el qual se'n desconeixen encara els detalls. També s'hauran d'abordar aspectes com les bases màximes de cotització, el període de còmput per les pensions o el nou sistema de cotització dels autònoms.

[h3]Una mesura de pressió?[/h3]

Pels sindicats, les paraules del ministre Escrivá no estan tretes de context. Ricard Bellera, de **CCOO**, assegura que "**són una mesura de pressió** davant la fase de negociacions amb les centrals sindicals que ara s'encetarà, sobretot pel grup de treball del mecanisme d'equitat". Ricard Bellera subratlla que "la robustesa del sistema de pensions es basa en un increment dels ingressos dels treballadors. Espanya té un atur estructural del 15%, el que gairebé dobra la mitjana dels països de la Unió Europea. El model d'ocupació espanyol es caracteritza per la seva **estacionalitat i temporalitat**. Cal canviar això, per això hem reclamat l'increment del salari mínim interprofessional i una millora de la qualitat del treball".

Pel dirigent sindical, "**és essencial que els itineraris professionals comencin abans**, que els joves puguin accedir el més aviat possible al mercat laboral, reduir l'atur i les bretxes salarials, posar fi a la temporalitat i incrementar la massa salarial". Bellera insisteix en assenyalar la rellevància dels mesos propers, amb la data del 15 de novembre en què el govern ha de tancar la segona fase de la reforma de les pensions: "Si no hi ha acord, l'executiu pot tirar endavant unilateralment. Però -adverteix- això no tindrà recorregut perquè **si actua al marge dels agents socials. no tindrà majoria al Congrés**".

[h3]Evitar "debats parcials"[/h3]

Des de l'altre costat de la taula social, la patronal adverteix que el tema dels anys de treball i les pensions són un més d'una realitat més global. Virgínia Guinda, **vicepresidenta de Foment del**

Treball, es pregunta sobre la situació de la societat del benestar en un context caracteritzat per "unes taxes de natalitat baixes, un 40% d'atur juvenil, un índex força elevat d'abandonament escolar o l'existència de greus bretxes salarials".

Guinda **reclama un "debat global sobre com hem arribat a l'actual situació, evitant debats parcials"**. Recorda que Foment ha donat suport a l'increment del salari mínim: "En el cas del darrer increment decidit per l'executiu, nosaltres som sensibles a la idea d'uns salaris dignes i una millora de les expectatives vitals de la gent, però sempre lligats a una major productivitat". Guinda demana no caure en debats sobre anys, xifres o càlculs: "**La política no són matemàtiques, és seure a la taula de negociació** amb els actors socials amb voluntat d'acord".

[h3]Globus sonda?[/h3]

No és el primer cop que el ministre llança globus sonda en vigílies de negociacions estratègiques. El juliol passat, el ministre Escrivá ja va advertir (<https://www.naciodigital.cat/noticia/221964/govern-espanyol-nous-jubilats>) als **baby boomers** (els nascuts entre finals dels cinquanta i dels setanta) que havien d'escollir entre cobra una pensió més reduïda o jubilar-se una mica més tard. Tot seguit, va rectificar assegurant que no havia tingut el seu millor dia.

Però haurem de treballar fins als setanta? L'economista Emili Ferrer assegura que "**les declaracions d'Escrivá s'han desenfocat**". "Ignoro quina era la seva intenció o si volia realment introduir pressió en les negociacions. Però aquí l'important és **garantir que les pensions del futur siguin sostenibles, però també justes i suficients**. És també el que reclama l'OCDE", exposa.

Per Ferrer, "la base del que ha volgut dir el ministre, i de la reforma de les pensions que s'acaba d'aprovar és **que l'edat efectiva de jubilació s'acosti el màxim a l'edat legal** de jubilació. I no facilitar les prejubilacions a persones que poden treballar als cinquanta-cinc o cinquanta-vuit anys. Aquestes persones, si es prejubilien, deixen de cotitzar i passen a cobrar. És aquí on hem de posar els focus".